

Í Gøtu ein dag

Í Gøtu ein dag

har hendi eitt undur, ei fyrr var tað sæð:
Tað skramblar sum heglingsæl - luftin var klár

tað ýlur av stormi - tó ei rørdist hár,
klettarnir spreingjast, sum snarljós teir traff.

∴ Øll Gøta var paff. ∴∴

Ei undur var í:

Í Tróndargjógv undir Borðoyarlíð
lá Tróndur og rembdist, hann spenti so fast,

at Trølkonufingur í liðinum brast,
og Kellingin datt, hon stóð har so trygt,
∴ og Risin fekk gikt ∴∴

Nú vaknaði við

hin gamli í gjónni og royndi eitt stig,
men tungur var bulur og beinini veik,
tó hvat gjørði Tróndur tá mátturin sveik?
Hann gandaði Geyta í grøvini lá,
∴ so Geyti stóð hjá. ∴∴

Teir heilsaðust so.

Hoyr olmussudýrið, mær tørvar eitt boð.
Eg svav her so leingi, eg sigi tær satt,
eg veit ikki hvussu í Føroyum er statt.
Um tingið er sett og um menn lata skatt,
∴ meg lysti at frætt. ∴∴

Tað gekk so ein tíð,
og Geyti kom aftur í Borðoyarlíð.

"Jú, nógv er at frætta, teir lesa í bók
um Sigmund og teg og um kalvan teg tók.
Í gandi hvør maður í Føroyum er nú
∴ nógv betur enn tú. ∴∴

Teir sigla í logn,

teir rógva og hava ei árar í ogn.
Teir tosa úr Gøtu og suður í Vág,
úr Føroyum til Hetlands eitt ílatog lá;
hin "rómarski" pávin lá deyður ein dag -
∴ brátt vistu teir tað. ∴∴

Men fólkið er smátt,

og kvinnurnar detta um miðjuna brátt.
Á høvdinum bera tær fjarðar og gras,
og eg sá ein mann nýta botn, tá hann las.
Á monnum er pannan so høg, at eg sá
∴ hana aftanífrá. ∴∴

Og alt letur skatt,

og mjøður er bannaður - jú tað er satt.
Tað mesta av jørðini fór undir kong" -
Tá suffaði Tróndur: "So aftur í song! -

Men sig hvat ger tingið. Nú statt ei og bín!"

∴ "Jú, teir selja grýn!" ∴∴